

мѣ казалъ стареца, отъ какво е нерачилъ да са примири съ тебе братъ ти, който та е обидилъ? — Ты, като си отивалъ при него да са мирѣшъ, самаго себе си си оправдалъ въ дѣшата си, а него на ѹма си си окривявалъ. Изъ та съвѣтвамъ така да сторѣшъ: макаръ братъ ти да е сѣгрѣшилъ на тебе, но ты утвърди въ дѣшата си тѣжъ мьсль, че ти си сѣгрѣшилъ на него, а не той на тебе, себе си окриви, а него оправдай.“ Инокътъ направилъ по сѣвѣта на стареца, отишелъ при брата си, и какво да види? още не повѣстналъ вратата и той тозъ часъ го отворилъ и го посрѣщалъ съ голѣмо благодареніе и възхъщеніе и са простили.

И тѣй, благоч. Слѣшателю, ако искашъ съ нѣкого да живѣешъ мирно, или да са примирявашъ съ него, а той нерачи; то ты старай са въ дѣшата си, да го оправдавашъ, макаръ той наистенна и да е виноватъ на тебе, а самъ себе си окривявай, макаръ ты съвършенно да си правъ. Нашитѣ дѣши като ли че си прозмѣватъ една на дрѣга, — и сѣрдечнытѣ наши расположенія силно дѣйствуватъ на сѣрдцето на дрѣгыго. Въ тѣй време когато ты оправашъ и извинявашъ нѣкого, въ него време и той тѣй ще оправъ и извинява, пѣкъ тебе; по тозъ начинъ междѣ васъ вынагы ще има миръ и сѣгласіе. —

Христѣ Боже нашъ! Който си сѣ преобразилъ на гората! Сѣедини съ любовъта нашитѣ сѣрдца, тѣй, цѣло ный вынжгы да живѣимъ мирно